

blive anvendt i en strafferetlig sammenhæng. Der vil i forbindelse med videregivelse af fingeraftryk blive gjort opmærksom på, at fingeraftrykkene ikke er optaget i forbindelse med et strafbart forhold, og at fingeraftrykkene alene må anvendes i en udlændingetretlig sammenhæng.

Det forudsættes, at *elektronisk* videregivelse alene sker til de nordiske lande, EU-landene samt lande, der ikke er medlemmer af EU, men som ved hjælp af en parallelkonvention kan forventes at tilslutte sig den ordning, der med EF-asyllkonventionen etableres mellem EU-landene.

Det bemærkes, at ikke alle EU-lande på nuværende tidspunkt har ratificeret Europarådets databeskyttelseskonvention fra 1981.

Det bemærkes i den forbindelse, at elektronisk videregivelse til mellemstatslige fingeraftryksregistre og adgang til at indhente oplysninger derfra må forudsætte, at der indgås nærmere aftale herom med de pågældende lande, der regulerer, under hvilke omstændigheder sådan udveksling kan ske. Der bør i den forbindelse lægges afgørende vægt på, om der i de pågældende lande er gennemført betryggende lovgivning, herunder om de pågældende lande har ratificeret Europarådets databeskyttelseskonvention fra 1981.

Den foreslåede bestemmelse om adgangen til videregivelse af oplysninger indebærer ikke nogen indskrænkning i den eksisterende adgang til at videregive oplysninger om fingeraftryk, der er optaget af udlændinge og ikke registreres i edb-registret, i overensstemmelse med de gældende regler herom.

Til nr. 12

Det foreslås, at der i § 42 a, stk. 2, 5. pkt., indsættes en bestemmelse, hvorefter indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at Direktoratet for Udlændinge kan fastsætte nærmere regler for og træffe bestemmelse om udøvelsen af de beføjelser, som Direktoratet for Udlændinge udøver i medfør af § 42 a vedrørende tilvejebringelsen og driften af indkvarteringscentre, og som ved indenrigsministerens bestemmelse er overført til anden myndighed.

Bestemmelsen tilsigter at præcisere, at Direktoratet for Udlændinge som led i en overførsel af faktiske forvaltningsopgaver vedrørende centerindkvartering til statsamterne som opfølgning på turnusundersøgelsen, jf. nærmere lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.4., kan fastsætte generelle og konkrete tjenestebefalinger til statsamterne.

Til nr. 13

Efter § 46 c kan indenrigsministeren fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang afgørelser vedrørende meddelelse, forlængelse, bortfald og inddragelse af opholdstilladelse efter § 6 eller § 9, stk. 2, nr. 1, kan træffes af andre myndigheder end Direktoratet for Udlændinge.

Udlægning af direktoratets kompetence såvel til at meddele opholdstilladelse, herunder til at meddele afslag på en ansøgning om opholdstilladelse, som til at forlænge og inddrage en opholdstilladelse vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse. Tilsvarende gælder udlægning af Direktoratet for Udlændinges afgørelser vedrørende bortfald af opholdstilladelser.

Der kan endvidere fastsættes bestemmelser om, til hvilken myndighed afgørelsen kan påklages. Der kan ikke efter bestemmelsen træffes bestemmelse om, at der ikke skal være adgang til at klage over en truffet afgørelse.

Efter bestemmelsen kan der endelig fastsættes bestemmelser om, at en afgørelse truffet af den myndighed, hvortil afgørelsen kan påklages, er endelig.

Det er hensigten i medfør af denne bestemmelse at udvalge en række begrænsede sagsområder, inden for hvilke der kan ske udlægning af sager fra Direktoratet for Udlændinge til statsamterne. Statsamternes afgørelser skal i givet fald kunne påklages til Direktoratet for Udlændinge, hvis afgørelser skal være endelige, også i forhold til Indenrigsministeriets departement.

Vurderingen af, om bemyndigelsen påtænkes udnyttet, vil ske på baggrund af den rapport, som Indenrigsministeriets ekspertarbejdsgruppe med deltagelse af Indenrigsministeriet (formand), Direktoratet for Udlændinge, Rigspolitechefen, statsamterne og personalerepræsentanter fra Direktoratet for Udlændinge og statsamterne har afgivet i april 1995 vedrørende dels udlægning af kompetencen til at træffe afgørelse i visse sager fra Direktoratet for Udlændinge til statsamterne, dels en eventuel (delvis) overførsel af politiets ekspeditionsopgaver i opholdssagerne til statsamterne.

Bestemmelsen giver endvidere bemyndigelse til at fastsætte administrative forskrifter om den nærmere stedlige og saglige kompetencefordeling.

Indenrigsministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om, at den myndighed, hvortil afgørelsen kan påklages, kan fastsætte nærmere regler for og træffe bestemmelse om sagernes behandling.

Bemyndigelsen påtænkes udnyttet til, at Direktoratet for Udlændinge kan fastsætte generelle og konkrete tjenestebefalinger over for statsamterne vedrørende behandlingen af sagerne.